

Ingeborg

ID: 1087

[OK] Verificeret position

Bekræftet pos.

Position & Dybde

Breddegrad (ED50)

55:08,57N

Længdegrad (ED50)

9:43,30E

Dybde (top)

24m

Dybde (bund)

26m

GPS (ED50)

55:08,57N 9:43,30E

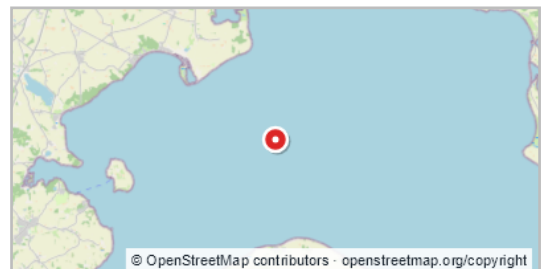
GPS (WGS84)

55:08,530N 9:43,227E

Stævnretning

N/A

Afstand til kyst

6,0 km

55,1422°N, 9,7204°E

Beskrivelse

Kilde:\$.Bjarne Holm, Vamdrup M/Jt Ingeborg af Hejls, 16 BRT, Bygget af Eg og Fyr. På rejse fra Als til Hejls med sten. Sunket 24/5-1930 i Lillebælt. Politirapport 25/8-1930 og Søforklarning og Søforhør i Kolding 29/8-1930: Kl. 1130 passeredes Augustenhof fyr, vinden der var frisk tiltog stadig i styrke, og da den samtidig drejede til NV styredes for 2 reb i storsejlet bidevind efter Halkhoved. Kl. ca. 1230 blev Prammen der var surret midtskibs af søen slået imod styrbords lønning hvorved den blev ødelagt og umiddelbart efter revnende storsejlet. Kursen ændredes nu et par streger øst over. KL. ca. 1245 tog skibet en sø over der knuste skylightet til kahytten og umiddelbart efter viste det sig at kahytten var halv fuld af vand. Skønt pumpen straks blev sat i gang steg vandet stadig og kort efter gik motoren i stå. Da det måtte befrygtes at Ingeborg ville synke gik besætningen, 3 mand, i jollen og umiddelbart efter sank skibet, der da var ca. 6 sømil øst for Barsø. Kl. ca 1500 blev besætningen optaget af S/S Carl af Haderslev. Søretten har intet udtalt om årsagen til forlistet. Ministeriet må efter det i sagen oplyste antage at forlistet skyldes hårdt vejr. Søretten søfartskyndige medlemmer bemærkede at forliset efter deres mening ikke kan give anledning til påtale fra det offentliges side. KOLDING FOLKEBLAD Tirsdag den 26. august 1930. DA JAGTEN "INGEBORG" AF HEJLS GIK NED. Ulykken tog alt, hvad Skipper Rask ved møjsommeligt Slid havde samlet. Kampen for Livet paa den oprørte Sø. Beretningen om de tre Hejls-Fiskere, der under den forrygende Storm i Søndags kæmpede i Timevis for Livet midt i det oprørte Bælt, har vakt megen Opmærksom- hed. For at faa de nærmeste Enkeltheder, tog vi i Gaar ud til Hejls for at op- søge Skipper Rask. En venlig, gammel Mand viser os Vej. "Vil De besøge Skipper Rask, spørger han, saa skal jeg da sige Dem, at han er en dygtig Skipper, det kan De tro. Det var skade, han skulde komme ud for alt

det" Saa viste han os hen til et lavt, gammelt Hus, Skipper Raskæs beskedne Hjem. Man skal bukke sig for at komme ind gennem den lave Dør, men indenfor er der hyggeligt og rart, selv om det er alvorlige Ansigter, der møder ?n og vi forstaar snart, hvorfor Trækkene er stivnet i Sorg. DEN SKÆBNESVANGRE SEJLADS. - Vil De høre om Uheldet, spørger Skipper Rask en djærv og tiltalende Sømands- type, som midt i Alvoren har bevaret sin Ro og Ligevægt. Ja, jeg kan saamænd godt fortælle Dem noget. Vi læssede Sten ved Als, ud for Trane Odde Fyr, vel en 300 Meter fra Land. Vi begyndte om Lørdagen og blev færdig Søndag Formid- dag ved 10-Tiden. Saa stak vi nordpaa. Vinden var i Sydvest, den var haard og i Byger, men da slet ikke værre, end vi har sejlet i lignende Vejr før. Med smaa Sejl og Maskinen i Gang stod "Ingeborg" nordpaa. Det var haardt Vejr, men først Kl. tolv blev det rigtigt slemt. Da kom en væl- dig Byge med Storm og vældige Søer, og i denne mægtige Byge gik Storsejlet itu det ødelagdes helt, saa vi kun havde Maskinen at holde Skibet med, og det kneb. DA ULYKKEN SKETE. Men det var dog en enkelt Sø, der kom med selve Ulykken. Den slog en Pram, vi havde paa tværs af Dækket, løs og slyngede den over i Læsiden og fyldte den med Vand, saa vi fik frygtelig Slagside. Den samme Bølge knuste Skylightet og fyldte Kahytten halvt med Vand. Inden vi kunde naa at faa Skylightet stoppet til, kom en ny Sø og fyldte Kahytten helt. Vandet trængte ind til Maskinen, der gik i Staa. Og Skibet begyndte at synke. Kl. et gik vi fra Borde. Det var i allersidste <jeblik. Til alt Held havde vi den lille Jolle paa Slæb. Havde den været surret fast om Bord, var vi gaaet med Skibet ned. For skønt vi kom saa hurtigt i Baaden, som vi kunde - det var selvfølgelig mere svært i den høje Sø - var vi kun nogle faa Meter fra Ski- bet, da det sank. DA SKIBET GIK NED. Det rejste sig lige op med Forstavnen opad, og baglæns sank det i Søen og for- svandt. Vi havde ikke Tid til at se efter det for nu begyndte vor Kamp for Li- vet i den lille Skibsjolle. Vi havde to Aarer om Bord, og saa havde jeg faaet min Oliefrakke med. Den havde jeg været ved at stoppe i Skylightet. Det var helt umuligt at ro Baaden. Vi maatte lade staa til, Oliefrakken holdt jeg og i steakt Arm som en Slags Sejl ... jo mere Fart vi havde, jo lettere slap vi fra Søerne. En enkelt Sø kunde jo have sænket os og jeg troede aldrig vi var kommet i Land mere. Mine to Sønner, der var med om Bord - vi tre dannede Be- sætningen - var imidlertid ved godt Mod trods alt, saa jeg tav med min Mening. Vi maatte holde lige for Vinden lige for Helnæs, der ligger fem Mil bor- te. DEN REDDENDE DAMPER. Efter to Timers Forløb fik vi Damperen "Carl" af Haderslev i Sigte. Vi satte Nødflag, og den saa os. Men det var svært at tage os op. Tre Gange maatte den forsøge, før det lykkedes. Og saa kom vi om Bord. Da var jeg fuldstændig ud- mattet. Den haarde Spænding, det store Tab og saa et Par Timers Kamp med Søen jeg var kun iført Skjorte og Benklæder, og jeg var gennemblødt. Men paa Damperen blev vi godt modtaget, og snart kvikkede vi op. Mine Sønner kom hur- tigt til sig selv. De havde i det hele taget klaret Turen godt og med Mod. Den ene af dem opdagede, da vi drev rundt paa Bølgerne, at han havde reddet lidt Tobak og en Pibe, og skønt Tændstikkerne var vaade, lykkedes det os til sidst at faa Ild. Og saa gik Piben paa Omgang, og det hjalp. Vi kom ogsaa hjem. Jeg havde seks Kroner i Behold i en Pung. 26-27 gik ned. For dem lykkedes det os ved Imødekommenhed - undtagen fra en Jernbaneassi- stents Side - at komme hjem. Da vi kom hjem om Natten, faldt min Kone besvimet om. FOR TREDJE GANG. - Er det første Gang De har været i Livsfare? - Nej det er tredje Gang. Første Gang var i 1893 i den engelske Kanal. Jeg var med paa en Fanøskonnert, der blev sejlet ned af en engelsk tremastet Skonnert. Vi maatte i haard Sø gaa i Baaden, men Skibet gik ikke under, saa vi kom atter op paa det næste Morgen. Næste gang var i 1915, da jeg var paa Vej fra Haders- lev til København med min Hustru og den lille Pige paa fem Aar som de eneste om Bord. Da var Skonnerten fyldt med Vand, men Krydseren

"Hejmdal" reddede min Kone og Barnet, og efter at tyve Mand havde kastet Lasten over Bord, lykkedes det Marinelødsen at slæbe mig af den Grund, Skonnerten var gaaet paa. EN HAARDT PR<VET MAND. - De havde vel assureret? - Ja, men i Foraaret kostede vi en Del paa "Ingeborg". Det var det bedst hold- te Skib, man kunde tænke sig, og saa kom jeg bagefter med Præmiebetalingen, og den var ikke betalt. Saa da jeg ringede til Kolding Sø-Assurance-Kasse, fik jeg den Besked, at jeg intet faar. Jeg har i de fire Aar, jeg har haft "Ingeborg", betalt 700 Kr. i Præmie. Jeg har mistet alt. "Ingeborg" stod mig i 7- 8000 Kr., og jeg havde ved flere Aars Slid betalt 3000 Kr. ud ... alt er tabt, og jeg ejer intet ... og mine Drengene mistede alt deres Tøj, men hvad, de er unge og kan vel tjene det tilbage, men jeg ... Jeg har haft Uheldet med mig. Fra jeg var tolv Aar og til nu har jeg sejlet, og jeg synes, jeg forstod det. Men saa kom Ulykkerne. En Søn blev dræbt i Anslet, og min Hustru mistede Hø- relsen. Hun maatte paa Sygehus. Det kostede mig 1200 Kr., da min Søn blev dræbt, tog det saa haardt paa min Hustru, at hendes Nerver svigtede. Hun var en Overgang blind og maatte behandles for det, og hun gaar stadig syg. Men det gik jo alligevel. For jeg havde jo Skibet. Nu er det borte, og jeg faar intet i Stedet. Hvad nytter saa mit Slid? - - - En Taare stod i den dygtige Mands <jne. Den blev tørret energisk bort, men Livet melder sig i al sin Haarhed. Havet gav, Havet tog ... KUNDE DER IKKE HJÆLPES? Uden Levemidler staar Skipper Rask nu. Vi har tænkt os Muligheden af - vi har slet ikke talt med ham derom -; men mon der ikke var en eller anden, der havde Lyst til at afbøde det værste Savn. Vi har ikke faaet Lov til at spørge, men vi tror alligevel, den alvorlige Situation berettiger os til at spørge derom. Kunde der ikke hjælpes? Vi skal gerne tage mod den evt. Hjælp til den dygtige Mand, som tabte alt undtagen Livet i Kampen for Brødet. V.G. (c)Rettet den 03/04-1997. ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo

Dato: 01-01-1753

Åbn vraget på din mobil

Scan QR-koden med din mobil for at åbne vraget direkte på vragguiden.dk

www.vragguiden.dk/vrag/1087

